

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

21 iunie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Guzun Ion,

Judecători – Eremciuc Ghenadie, Daguța Sergiu,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Pasat Liliana, împotriva deciziei Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 13 decembrie 2022, în cauza penală în privința lui,

Cebotari Ibraghim XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 16.03.2021 – 15.04.2022;

Instanța de apel: 18.05.2022 – 13.12.2022;

Instanța de recurs: 07.04.2023 – 21.06.2023.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 15 aprilie 2022, Cebotari Ibraghim a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute art.172 alin.(2) lit.b) Cod penal și în baza acestei legi, i s-a aplicat pedeapsă cu închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani.

Potrivit art.84 alin.(4) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin sentința dată și sentința anterioară a XXXXX, i s-a stabilit definitiv lui Cebotari Ibraghim pedeapsă cu închisoare pe un termen de 9 (nouă) ani, fără aplicarea amenzii.

În temeiul alin. (3) art. 72 Cod penal pedeapsa închisorii conform sentinței urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul pedepsei închisorii urmând a fi calculat din momentul pronunțării sentinței – 15.04.2022, cu includerea în termenul închisorii stabilite, perioada executată a pedepsei stabilite prin sentința anterioară a XXXXX.

S-a admis cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare și s-a încasat de la Cebotari Ibraghim în beneficiul statului, cu titlu de cheltuieli judiciare suma de 1862 (una mie opt sute șase zeci) lei, suportate efectuării expertizei judiciare.

3. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat că, Cebotari Ibraghim la XXX, a pătruns în imobilul de pe adresa mun. XX, domiciliul lui XXX și a familiei ei, aproximativ în jurul orei 09:00, dându-și seama de caracterul social-periculos al acțiunilor sale, consecințele ce pot fi produse și dorind survenirea unor astfel de consecințe, în mod conștient, urmărind scopul satisfacerii poftelor sexuale în forme

perversă, acționând cu intenție, cunoscând că XXX, fiul lui XXX., este minor, manifestând un comportament agresiv față de minor, profitând de imposibilitatea victimei de a se apăra și a-și exprima voința, datorită vârstei fragede, dizabilitățile fizice, având o vedere slabă și capacității reduse a opune rezistență, l-a culcat pe XXX pe patul din odaie, în care se afla minorul, la dezbrăcat de haine și lenjeria intimă, a inițiat discuții cu minorul referitor la raport sexual, după care i-a introdus membrul viril în cavitatea lui bucală, încercând să-și satisfacă pofta sexuală, provocându-i minorului disconfort, acțiuni care au durat circa 9 minute, ca rezultat minorul XXXX a început a plânge.

Prin acțiunile sale Cebotari Ibraghim a comis infracțiunea prevăzută de art.172 alin.(2) lit.b) Cod penal - „*homosexualitatea sau satisfacerea poftei sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică și psihică a persoanei și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința, acțiuni săvârșite cu bună știința asupra unui minor*”.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

- *procurorul în Procuratura mun.Bălți, Bordei Natalia*, prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Cebotari Ibraghim sa îi fie aplicată în temeiul art. 172 alin.(2) lit. b) Cod penal, pedeapsa sub forma de 12 ani închisoare. În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, a include în termenul pedepsei durata pedepsei executata, stabilita în baza sentinței XXXX prin care Cebotari Ibraghim a fost condamnat în baza art. art. art. 186, 186, 187 Cod penal, la 5 ani și 6 luni închisoare, fără amenda, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În rest sentința de menținut fără modificări;

- *avocatul Chiriac Stela în numele minorului-parte vătămată XXXX*, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței în latura pedepsei penale, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului Cibotari Ibraghim să îi fie stabilită o pedeapsă cu închisoare cu executare în penitenciar de tip închis pe un termen de 15 ani și să fie admisă integral acțiunea civilă depusă cu încasarea de la Cibotari Ibraghim a prejudiciului moral în valoare de 100 mii lei și cheltuielile de judecată;

- *avocatul Tăriță Adriana în numele inculpatului Cebotari Ibraghim*, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința lui Cebotari Ibraghim.

3.1 În motivarea cererii de apel procurorul a invocat că, analizând sentința pronunțată de către instanța de judecată și personalitatea condamnatului Cebotari Ibraghin, consideră că pedeapsa stabilită în latura învinuirii lui în temeiul art. 172 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiind una contrar prevederilor normei penale și extrem de blândă, fiind vădit neproportională celor comise de către inculpat și personalitatea lui, trecut infracțional, cu abatere de la prevederilor art.75 Cod penal. În ceea ce privește personalitatea lui Cebotari Ibraghim, se constata că ultimul a fost condamnat anterior pentru comiterea mai multor infracțiuni din domeniul sustragerii și circulația ilegală de droguri și anume: - Prin sentința XXXXX în baza art. 217⁵ alin. (1) CP la 160 ore munca neremunerata în folosul comunității. În baza art. 85, 87 CP, s-a stabilit

pedeapsa definitivă de 4 ani și 7 luni închisoare, fără amendă. Sentința menținută prin decizia XXXX. -Sentința judecătorească XXXX prin care Cebotari Ibraghim a fost condamnat în baza art. art. 186, 186, 187 Cod penal la 5 ani și 6 luni închisoare, fără amendă, sentința menținută prin XXXXX.

A menționat că, atrage atenția asupra existenței unui șir de circumstanțe agravante: faptul că anterior a fost condamnat pentru infracțiuni din domeniul sustragerii și circuitului ilegal de droguri, pentru care instanța i-a aplicat pedepse sub forma de închisoare, pedeapsa care nu și-a atins scopul și anume reeducarea persoanei.

A specificat că, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Totodată alin.(2) al articolului nominalizat stipulează, ca în cazul alterativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată. Respectiv, reținând prevederile menționate supra, coroborându-le cu circumstanțele cauzei, acuzarea consideră, că pedeapsa aplicată inculpatului Cebotari Ibraghim, sub forma de închisoare, în cuantumul stabilit de către prima instanță, de 7 ani închisoare pentru comiterea infracțiunii cu caracter sexual, cu bună știință asupra unui minor, cu grave deficiențe fizice și psihice, nu este în coraport cu caracterul și gravitatea faptei comise - infracțiune gravă, comisă cu intenție, îndreptate împotriva inviolabilității sexuale a minorului, cu grave deficiențe fizice- minorul fiind orb, intelectuale dizabilități fizice și intelectuale; motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit – scopul satisfacerii poftei sexuale în forma perversă; personalitatea inculpatului - anterior a fost condamnat(pentru mai multe categorii de infracțiuni, cu stabilirea pedepselor cu închisoare), nu se afla la evidența medicilor narcolog și psihiatru; atitudinea inculpatului față de fapta comisă și procesul desfășurat - nu a recunoscut vina și nu s-a căit; circumstanțe atenuante - lipsesc; circumstanțe agravante - profitarea de starea de neputință evidența a victimei, care se datorează dizabilităților vizibile.

A notat că, rezultând din prevederile art.75 alin.(2) Cod penal, sancțiunea închisorii este o formă excepțională de pedeapsă, care se aplică doar în cazul în care gravitatea infracțiunii și personalitatea inculpatului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoarea. În acest sens acuzarea reține, ca în cauza lui Cebotari Ibraghim stabilirea categoriei excepțional de pedeapsă este condițional de sancțiunea legii în baza căreia acesta este recunoscut vinovat, care prevede în calitate de pedeapsă - privațiune de

libertate de la 5 la 12 ani. Deci, inoportunitatea aplicării unei pedepse de 7 ani închisoare, este determinate de circumstanțele cauzei și anume de gradul prejudiciabil al acțiunilor inculpatului (acțiuni cu caracter sexual fata de un minor, care suferă de mai multe dizabilități fizice și psihice) și urmările prejudiciabile ale acestora.

A apreciat ca nefondată aplicarea lui Cebotari Ibraghim a unei pedepse de 7 ani închisoare, și prin cumul 9 ani închisoare, or, prin analiza criteriilor enunțate supra este demonstrate inoportunitatea unei asemenea pedepse, care nu este aptă să conducă la realizarea scopurilor pedepsei de reeducare/corectare a inculpatului, de restabilirea echității sociale. Potrivit art.61 alin.(2) Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni (în deosebi cu caracter sexual, fata de minori, cu grave deficiente de sănătate, care nu sunt în posibilitate de a se apăra) atât din partea condamnaților, cat și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie sa cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Prin prisma celor stipulate de legislator în cuprinsul normei precizate, acuzarea considera, ca la caz, atingerea scopurilor menționate: de restabilire a echității, de corectare a inculpatului, de prevenire a comiterii altor infracțiuni, va fi posibilă doar prin aplicarea fata de Cebotari Ibraghim a pedepsei maxime, prevăzute de norma incriminată, sub forma de închisoare, cu executarea ei reală.

A opinat că, pedeapsa individualizată de către prima instanța nu răspunde principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art.61 Cod penal, iar față de natura și gravitatea faptelor comise, a circumstanțelor reale de săvârșire a acestora, pedeapsa aplicată inculpatului Cebotari Ibraghim nu este aptă sa conducă la realizarea scopurilor sancțiunii, de aceea sentința emisă urmează de a fi anulată, în partea stabilirii pedepsei inculpatului Cebotari Ibraghim pentru comiterea infracțiuni, prevăzute de art. 172 alin.(2) lit. b) Cod penal și pronunțarea unei noi hotărâri.

3.2 În motivarea cererii de apel avocatul Chiriac Stela în numele minorului-parte vătămată XXXXX a invocat că, prima instanță a aplicat față de inculpat o pedeapsă blândă în mod eronat, deoarece inculpatul nu a recunoscut vina și nu se căiește sincer de cele comise.

3.3 În motivarea cererii de apel avocatul Tăriță Adriana în numele inculpatului a invocat că, sentința este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, deoarece instanța eronat a concluzionat că în cadrul cercetării judecătorești s-a dovedit pe deplin comiterea de către Cebotari Ibraghim a faptei infracționale incriminate. Totalitatea probelor cercetate în instanța de fond nu a fost probat faptul că inculpatul Cebotari Ibraghim a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.172 alin.(2) lit.b) Cod penal.

Menționează că, învinuirea se bazează pe probe indirecte. Circumstanțele care agravează la fel nu s-au stabilit. Inculpatul a recunoscut doar jaful, însă nu a comis infracțiunea prevăzută de art.172 alin.(2) lit.b) Cod penal.

Susține că, referitor la declarațiile reprezentantului legal XXX și martorului XXXXX, sunt martori cointeresați. Declarațiile acestora urmează a fi apreciate critic, ambele nu au văzut incidentul, aceștia nu sunt martori direcți. Mai mult ca atât sora XXXX a menționat că nu a văzut incidentul, doar din spusele lui XXXX. De asemenea

a indicat că îi aprinde youtube și îl lasă singur, astfel se trage o concluzie cine știe și ce aude el în youtube.

Indică că, anterior Cebotari Ibraghim a fost tras la răspundere penală, însă nu pe așa gen de acțiuni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 decembrie 2022, apelurile au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1 În motivarea soluției, instanța de apel a statuat că, prima instanță întemeiat a bazat sentința de condamnare de rând cu declarațiile părții vătămate audiate în instanță și pe cumulul probelor scrise și anume: raportul de autosesizare despre săvârșirea infracțiunii din data de 21.11.2020 (f.d.5, vol.I); proces-verbal de audiere a martorului XXX din data de 11.12.2020 (f.d.14-15, vol.I); proces-verbal de audiere a martorului minor XXX din 11.12.2020 (f.d.21-22, vol.I); proces-verbal de audiere a minorului în condiții speciale din data de 13.01.2021 cu semnătura tuturor participanților la audiere (f.d.46-48, vol.I); revindecare pe numele lui Cebotari Ibraghim care se atestă că acesta anterior a fost judecat de neenumerate ori (f.d.50-51, vol.I), cazier contravențional pe numele lui Cebotari Ibraghim prin care se atestă faptul că în privința acestuia în perioada 2017-2020 au fost întocmite procese contravenționale (f.d.52, vol. I); sentințe anterioare de condamnare în privința lui Cebotari Ibraghim (f.d.58-77, vol.I); sentința din 19.01.2021 emisă în privința lui Cebotari Ibraghim (f.d.89-96, vol.I); proces de interogare a reprezentantului părții vătămate XXX depuse în instanța de fond la data de 28.06.2021 (f.d.132-133, vol.I); proces de interogare a martorului XXXX depuse în instanța de fond la data de 28.06.2021 (f.d.134-135, vol.I); proces de interogare a specialistului DASPF -Hrițcu Alexandra depuse în instanța de fond la data de 28.06.2021 (f.d.136, vol.I); raport de expertiză judiciară nr.XXXXX din 15.03.2021 prin care s-a concluzionat că XXXXX nu suferă de careva maladie psihice cu semnificație psihiatrico-legală. XXXXX prezintă în dezvoltarea psihică în contextul deficienței vizuale, agravată de deplasarea pedagogică. În examinării actuale nu s-a constatat grad sporit de sugestibilitate, indici de imaginație sporită, exagerarea celor percepute, înclinație spre fantezie patologică. Reieșind din rezultatele examinării clinico-psihologice , precum și din conținutul situației analizate, (acțiuni violente cu caracter sexual, la care se pretinde că au fost comisă față de el), XXXXX a putut să se afle într-o stare de încordare emoțională, ce implica neliniște, hipervigilență excesivă. Aceste manifestări purtau caracter reversibil și s-au compensat în scurt timp, ceea ce confirmă lipsa traumei psihologice. XXXXX avea capacitatea de a înțelege corect caracterul acțiunilor, la care se pretinde că au fost comisă față de el , dar conținutul acestor acțiuni nu a fost înțeles pe deplin (f.d.161-163, vol.I); proces-verbal al ședinței de judecată din data de 12.11.2021 în care au fost vizionate și audiate audierile martorului minor XXXXX în condiții speciale la data de 13.01.2021 (f.d.166-167, vol.I); sentința XXX și Decizia XXXX în privința lui Cebotari Ibraghim (f.d.177-186, vol.I).

Astfel, instanța de apel a reținut că, probele enunțate incontestabil demonstrează vinovăția inculpatului și acestea au fost prezentate de partea acuzării

în cadrul ședinței instanței de apel, susținute de avocatul Chiriac Stela în respingerea argumentelor din apelul avocatului Tărîță Adriana în numele inculpatului.

Instanța de apel a menționat că, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de judecată cu respectarea prevederilor art. 61, 75 Cod penal a ținut seama de: scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni; de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, ce țin de gravitatea faptei penale considerată ca fiind săvârșită de inculpat, urmările prejudiciabile, infracțiunea de care este învinuit inculpatul face parte din categoria infracțiunilor grave, motivul săvârșirii infracțiunii, atitudinea societății față de pedeapsa penală ce urmează a-i fi stabilită inculpatului pentru fapta săvârșită, persoana acestuia, care anterior a fost în conflict cu legea și anume prin sentința XXXXX în baza art. 186 alin. (2) lit. d), art.187 alin.(2), cu aplicarea art.84 alin.(1) Cod penal, la pedeapsă cu închisoare 5 (cinci) ani 6 luni, fără amendă. Astfel, prima instanță corect a stabilit că reeducarea și corectarea inculpatului este posibilă prin stabilirea pedepsei doar cu închisoare, cu aplicarea prevederilor art.84 alin.(4) Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a constatat că, potrivit prevederilor art.84 alin.(4) Cod penal, corect s-a inclus în pedeapsa aplicată prin sentința data, durata pedepsei executate, parțial, în baza sentinței anterioare a XXXXX. În termenul închisorii stabilite, urmează de inclus perioada executată a pedepsei stabilite prin sentința anterioară a XXXXX.

Instanța de apel a relevat că, urmează a fi respins demersul înaintat de către Directorul Penitenciarului nr.18, Brănești privind excluderea pedepsei cumulate conform prevederilor art.84 alin.(4) Cod penal, în privința inculpatului Cebotari Ibraghim, or, potrivit prevederilor art.469 alin.(1) pct.18 Cod de procedură penală, la executarea pedepsei, instanța soluționează și „alte chestiuni prevăzute de lege care apar în procesul executării pedepselor de către condamnați” , iar conform prevederilor art.470 alin.(1) Cod de procedură penală „Chestiunile privind executarea hotărârilor prevăzute de art.469 alin.(1) pct.1)-4),6)-16), 17¹) și 18) se soluționează de către instanța de judecată din raza de activitate a organului sau a instituției care execută pedeapsa” și conform prevederilor art.471 alin.(1) Cod de procedură penală „Chestiunile specificate la art.469 alin.(1) pct.5), 11) și 14) se soluționează de către judecătorii instanței de drept comun”.

Astfel, instanța de apel a considerat că este în imposibilitate de a soluționa demersul dat, deoarece la momentul parvenirii respectivului demers în instanța de apel a fost anunțată finalizarea cercetării judecătorești, judecarea respectivei cauze fiind la etapa ultimului cuvânt și pronunțării. Până la respectiva etapă instanța de apel, cât și instanța de fond, nu a avut cunoștință despre existența sentinței XXXX și încheierii XXXX, acestea fiind lipsă în materialele cauzei.

Instanța de apel a considerat că, respectiva eroare nu afectează legalitatea pedepsei definitive stabilite inculpatului, aceasta fiind stabilită prin cumul parțial al pedepselor, fără a depăși limita maximă de pedeapsă ce putea fi stabilită acestuia. Respectiva eroare formală admisă de prima instanță poate fi corectată în conformitate

cu prevederile art.469 alin. (1) pct.18 Cod de procedură penală, urmând ca asupra acestuia să se expună instanța de judecată din raza de activitate a organului sau a instituției care execută pedeapsa inculpatul Cebotari Ibrahim.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Pasat Liliana, prin care invocând ca temei pentru recurs prevederile art. 427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare;

5.1. În motivarea recursului procurorul invocă că, pedeapsa stabilită de prima instanță și menținută de instanța de apel în privința inculpatului Cebotari Ibrahim este contrară principiilor de individualizare a pedepselor, nefiind luate în considerație toate circumstanțele cazului, gravitatea infracțiunii, personalitatea inculpatului.

Indică că, în ceea ce privește personalitatea lui Cebotari Ibrahim, se constata că ultimul a fost condamnat anterior pentru comiterea mai multor infracțiuni din domeniul sustragerii și circulația ilegală de droguri și anume: prin sentința XXXX, în baza art. 217⁵ alin. (1) Cod penal, la 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității. În baza art. 85, 87 Cod penal, s-a stabilit pedeapsa definitivă de 4 ani și 7 luni închisoare, fără amendă. Sentința menținută prin decizia XXXX; prin sentința XXXX prin care a fost condamnat în baza art. art. 186, 186, 187 Cod penal, la 5 ani și 6 luni închisoare, fără amenda, sentința menținută prin XXXX.

Constată existența unui șir de circumstanțe agravante, faptul ca anterior a fost condamnat pentru infracțiuni din domeniul sustragerii și circuitului ilegal de droguri, pentru care instanța i-a aplicat pedepse sub forma de închisoare, pedeapsa care nu și-a atins scopul și anume reeducarea persoanei. Ca circumstanțe ce agravează răspunderea penală este savârșirea faptei cu buna știință asupra unui minor, cu grave deficiențe fizice - minorul fiind orb și psihice, infracțiune comisă cu intenție, îndreptate împotriva inviolabilității sexuale a minorului, scopul urmărit - satisfacerea poftelor sexuale în formă perversă; personalitatea inculpatului - anterior a fost condamnat (pentru mai multe categorii de infracțiuni, cu stabilirea pedepselor cu închisoare), atitudinea inculpatului față de fapta comisă și procesul desfășurat - nu a recunoscut vina și nu s-a căit; circumstanțe atenuante lipsesc; circumstanțe agravante - profitarea de starea de neputință evidentă a victimei, care se datorează dizabilităților vizibile.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data

pronunțării deciziei. În speță se constată, că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursuri ordinare în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă că procurorul face referință la eroarea prescrisă la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, concretizată prin faptul că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În urma studiului lucrărilor dosarului, Colegiul penal reține că, nu și-a găsit confirmarea temeiul pentru recurs invocat prin prisma pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deoarece instanțele de fond și-au motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului și nu au admis careva erori, stabilind justificat în privința inculpatului Cebotari Ibraghim a unei pedepse definitive sub formă de 9 ani închisoare, corect fiind aplicate prevederile art. 84 alin.(4) Cod penal.

Cu referire la criticele invocate de recurent, precum că a fost efectuată o individualizare injustă a pedepsei în privința inculpatului, instanța de recurs relevă că, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, instanța de recurs menționează că, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Prin urmare, instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip, și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii penale. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată. Pedepsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Totodată, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Așadar, Colegiul penal statuează că, instanța de apel conducându-se de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, art. 75 alin. (1) Cod penal, corect a menținut sentința primei instanțe prin care lui Cebotari Ibraghim i s-a aplicat pedeapsă cu închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani, iar conform art.84 alin.(4) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin sentința dată și sentința anterioară a Judecătoria Bălți, sediul Central din 19.01.2021, i s-a stabilit definitiv o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 9 (nouă) ani, fără aplicarea amenzii.

Prin urmare, Colegiul constată că sunt neîntemeiate alegațiile recurentului precum că pedeapsa stabilită inculpatului este contrară principiilor de individualizare a pedepselor, nefiind luate în considerație toate circumstanțele cazului, gravitatea infracțiunii și personalitatea inculpatului, din considerentul că aceasta este echitabilă și direct proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea.

Colegiul penal respinge și criticile procurorului, precum că *pedeapsa stabilită este contrară principiilor de individualizare a pedepselor, ne fiind luate în considerație toate circumstanțele cazului, nu s-a ținut cont de prevederile articolelor 61, 75 Cod penal*, odată ce, în decizia supusă verificării, se constată contrariul. Astfel, instanța de apel, în formarea convingerii de menținerea a soluției primei instanțe de numire a unei pedepse privative de libertate inculpatului Cebotari Ibraghim, a ținut cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, de criteriile generale de individualizare a pedepsei, ce țin de gravitatea faptei penale considerată ca fiind săvârșită de inculpat, urmările prejudiciabile, infracțiunea de care este învinuit inculpatul face parte din categoria infracțiunilor grave, motivul săvârșirii infracțiunii, atitudinea societății față de pedeapsa penală ce urmează a-i fi stabilită inculpatului pentru fapta săvârșită, persoana acestuia, care anterior a fost în conflict cu legea și anume prin sentința

XXXXX, în baza art. 186 alin.(2) lit. d), art. 187 alin.(2) Cod penal, cu aplicarea art. 84 alin.(1) Cod penal, la pedeapsă cu închisoare 5 ani 6 luni, fără amendă.

Colegiul penal atestă că instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei inculpatului Cebotari Ibraghim, stabilindu-i o pedeapsă corectă, echitabilă, legală și pe deplin motivată, ce corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, la individualizarea pedepsei, instanțele de fond au acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei infracționale comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și resocializare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare, sunt nejustificate alegațiile recurentului privind efectuarea contrară prevederilor legale de către instanța de apel a unei individualizări a pedepsei în privința lui Cebotari Ibraghim, or, procurorul nu a expus care anume prevederi legale au fost eronat aplicate și în ce a constatat concret eroarea admisă de către instanța de apel la individualizarea pedepsei.

În aceste condiții, Colegiul penal menționează că, nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsă aplicându-se în conformitate cu prevederile legale, este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestuia și pericolul social al infracțiunii săvârșite.

Instanța de recurs constată că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, fiind corect individualizată pedeapsa inculpatului conform prevederilor legale.

Din considerentele expuse, instanța de recurs ordinar conchide că, temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Așadar, Colegiul penal statuează că, temeiul invocat de către procuror prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu s-a confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Pasat Liliana, împotriva deciziei Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 13 decembrie 2022, în cauza penală în privința lui *Cebotari Ibraghim XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **13 iulie 2023**.

Președinte

Guzun Ion

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Daguța Sergiu